

IDROTT & KUNSKAP

POPULÄRVETENSKAPLIG IDROTTSTIDNING

AKTUELLT

TIDIGARE NUMMER

ARKIV

PRENUMERERA

OM TIDNINGEN

ANNONSERA

KONTAKTA OSS

Fotbollsdamerna på rätt spår

Ett svenskt fotbollslag som dominerar bollinnehavet i tre raka mästerskapsmatcher. Det är vi sannerligen inte bortskämda med. Men det svenska damlandslaget har klarat av det och därför, menar jag, bör vi applådera dem hur det nu än går mot Tyskland i OS-kvartsfinalen.

Det historiska trendbrott som det innebär att ett svenskt landslag så tydligt och målmedvetet satsat på den viktiga faktorn "Ball possession" har fått alldeles för lite uppmärksamhet. Noterar dock att de stora riksmidierna i dag nämner det (sedan Idrott&Kunskap tog upp ämnet på gårdagens presskonferens efter matchen mot Kanada). För det är ju så att de lag som inte klarar av att hålla i bollen när det behövs, får problem under en längre turnering. Det kostar för mycket, mentalt och fysiologiskt, att jaga boll under långa stunder av en match. Ett lag som "går hela vägen" har spelat sex matcher. Då är det en direkt avgörande kvalitet att emellanåt få "vila" genom att låta bollen gå runt i laget. Ett uppehållande passningsspel är också en förutsättning för att få upp mittfältare och backar högre upp i planen. Allt det där har Thomas Dennerby och kollegan Lillie Persson insett och det arbetet börjar nu bära frukt.

Ett bra fotbollslag växlar, som en skicklig musiker, ständigt tempo mellan forte och pianissimo. Man har helt enkelt de saker som behövs i verktygslådan. Kan spela snabb omställningsfotboll när tillfälle ges, men också ett uppehållande passningsspel med ett anfall som kanske tarvar 20-30 passningar innan man kommer till avslut.

- Egentligen är det där lika mycket en mental grej. Man måste tro på det man gör, sa Dennerby till Idrott&Kunskap i den mixade zonen direkt efter matchen.

Svenska förbundskaptenen Thomas Dennerby.

Foto: CHRISTIAN CARLSSON

Levde på kontringar

Om vi ser tillbaka på tidigare upplagor av det svenska damlandslaget så har de levt högt på en bra defensiv organisation och snabba omställningar på anfallsdelen Victoria Svensson och Hanna Ljungberg. Det räckte långt, bland annat ända till en VM-final mot just Tyskland. Men det var samtidigt smärtsamt tydligt att laget de allra bästa knappast valde - åtminstone inte under hela matcher - att spela på snabba kontringar. Mot nationer som USA och Tyskland klarade man helt enkelt inte av att spela uppehållande. Ett faktum som ledde till två saker:

- 1) Spelarna tröttnades ut mentalt och fysiskt när de fick jaga boll.
- 2) Motståndarna fick i kraft av ett bättre passningsspel upp fler spelare runt det svenska straffområdet.

Kombinationsmöjligheterna blev oändliga och till slut rämnade den svenska försvarsmuren.

Att det verkligen förhöll sig så är jag säker på efter att i detalj ha videoanalyserat EM-finalen mot Tyskland tillsammans med matchanalytikern Lars Pihl. Jag minns att vi hade en diskussion om vad som låg bakom tyskornas mål. Pihl hävdade att det var ett par misstag i försvarskommunikationen. Själv ansåg jag, och anser fortfarande, att sådana misstag till slut blir oundvikliga när det svärmar motståndare runt det egna straffområdet.

Återstår nu att se om de svenska tjejerna klarar av ta tag i dirigentpinnen även mot skräckmotståndaren Tyskland. Förutsättningarna för att göra det har i alla fall aldrig varit bättre.

(080812)

Christian Carlsson

© Idrott & Kunskap